

νει. Εὐθὺς ἐκ πρώτης ὀφθαλμοφανείας, ὅτι ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν εἰκόνας λατρείας (Cultus-Bilder), ἐπομένως, ἐπὶ ταῖς ἀγαλματικαῖς παριστάσεσιν θεότητος. Ἀλλὰ ποίας θεότητος; Περὶ μὲν τῶν δύο μικροτέρων, τῶν ἔνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ μεζονος πληροστέρου ἀγαλματίου ἀπεικονισμένων, οὐδὲν γνωρίζομεν νὰ εἰπωμεν, ἅτε οὐδενὸς συμβόλου ἢ ἄλλου τινὸς γνωρίσματος ὑπάρχοντος, ἐρ' οὐ στηριζόμενοι νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην· ἐν δὲ τῷ μεζονι σωστέρω ἀγαλματίῳ δυνάμεθα ἴσως νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν Ἀφροδίτην, ἂν μάλιστα τὸ ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς χειρὶ περὶ τὸν ἦνε, ὡς ὑποθέτομεν, περιστέρᾳ.

Δὲν εἶνε βεβαίως ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν διὰ μακρῶν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ θεὰ αὕτη ἐλατρεύετο ἐν

Ἀθῆναις καὶ ἐπὶ διὰ τὴν λατρείαν αὐτῆς περιτρανεῖς τεχνίται τοῦ ἀττικοῦ ἐργαστηρίου, οἱ δὲ Κάλαιμις ὁ Φειδίας, ὁ Ἀλκαμένης κατεσκεύασαν εἰκόνας παριστώσας τὴν θεὰν ἐνδεδυμένην, κατ' ὅσον δηλαδὴ τρόπον παρίστατο ἡ ἀρχαϊκὴ Ἀφροδίτη διὰ τὴν λατρείαν (1).

Ἡ συνήθεια αὕτη τοῦ παριστᾶν τὴν εἰκόνα τῆς θεᾶς ἐνδεδυμένην εἶνε γνωστὸν, ὅτι διετηρήθη ἐκ ὀρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους, ἐπεὶ ἡ τέχνη εἶχεν ἐξέλθῃ πλέον τῶν περιωρισμένων αὐτῆς ὁρίων· οὕτω π. γ. οἱ Κῶοι ἐπρωτίμην τὴν ἐνδεδυμένην Ἀφροδίτην τοῦ Πραξιτέλους τῆς γυμνῆς αὐτοῦ Κνιδίας (2).

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΑΡΧΑΙΟΣ ΜΟΛΥΒΔΙΝΟΣ ΕΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΛΑΤΗΡ

Ἀλ(α)μένος νίκησεν! Ἐπαίνετος οὐνεκα τοῦδε:
Ἄ.

(1) Ὅτι ἐνδεδυμένην πρέπει νὰ ἰσχυρίζωμαι αἱ εἰκόνας τῆς Ἀφροδίτης, αἱ ὑπὸ τοῦ Κάλαιμιδος, Φειδίου καὶ Ἀλκαμένους ποιηθεῖσαι πρὸς. Gerhard über Venusidole in Gesammelten Akademischen Abhandlungen u. kleinen Schriften, Band I p. 259 fig. Millin, Galerie mythologique. XLVIII, 176. Plaut. III 15, 11.

(2) Plin. N. H. XXXIV, 4.5. Pfrl. καὶ Brunn K. G. I σ. 340.

Αναγινώσκεται ὁ ἀνωτέρω ἐξάμετρος βουστρο-
φηδὸν εἰς τρεῖς στίχους γεγραμμένος ἐπὶ μολυβδί-
νου πράγματος ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς Ἑλευσίνος κατὰ
μῆνα Αὐγουστον τοῦ παρόντος ἔτους εὐρεθέντος (1)
καὶ ἐν τῷ παρατεθειμένῳ συλλογῇ εἰς τὸ φυ-
σικόν του μέγελος ἀπεικονιζομένου (2).

Μετὰ τὴν ὀρθὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τρίτου γράμματος
τοῦ πρώτου στίχου καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὁλῆς
πρώτης λέξεως γενομένην τὸν πρώτον ὑπὸ τοῦ κατη-
γητοῦ κ. Σ. Κουμανούδη (3) ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ
εὐρημά μας οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἀλ τ ῆ ρ. Νὰ ἦναι
ἀρὰ γε τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἀλ τ ῆ ρ ω ν, ὧν μνημο-
νεύει, ἀλλὰ δὲν περιγράφει ὁ Πασσανίας (Βιβλ. 5,
27, 8); ἢ τελευταῖα συλλαβὴ Ἄ ἀν σημαίνει
μᾶλλον Ἀλφίος καὶ ὅχι ἀλτῆρος, ὡς φίλος μου ἀ-
νὴρ φρονεῖ καὶ ἐγὼ κλίνω νὰ παραδεχθῶ, μᾶς δι-
δάσκει ὅτι ἐν τῇ εορτῇ ταύτῃ καὶ γυμνικὸν ἀγῶνες
ἐτελοῦντο. Μεταξὺ τοῦ 10^{ου} καὶ 11^{ου} γράμματος
ὑπάρχει ὁπὴ φέρουσα ἀκόμη τὰ λείψανα σιδηροῦ
ἡλου ἢ κρίκου δι' ὧν πηλανάτατα ἀνήρτησεν ὡς
ἀνάθημα μετὰ τὴν νίκην καὶ πρὸς διαιώνισιν αὐτῆς
τὸ ἀλ τ ῆ ρ α τοῦ ὁ Ἑπαινετος. Ἡ στίξις ἐν αὐτῷ
ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης γίνεταί διὰ τριῶν μικρῶν
γραμμῶν μᾶλλον ἢ στιγμῶν.

Ἐν Ἑλευσίνι τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1883

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΣΦΛΑΜΕΝΗΣ ΕΚΔΟΧΗΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι πρακτικοῖς τῆς ἐν Ἀθῆναις
Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ παρελθόντος ἔτους,
ἐνθα ἐδημοσιεύθη καὶ ἐκθεσίς μου ἐν σελίδι 71 γί-
νεται λόγος περὶ τῶν ἐμπροσθεν τοῦ παρὰ τὰς Θεσ-
πίας λέοντος ἀνακαλυφθεῖσων ἐνεπιγράφων στηλῶν.
Ὁ σύμβουλος τῆς Ἀρχαιολογ. Ἑταιρίας κ. Στέ-

(1) Ἐστὶν εἰς τὸ στρώμα ἐκεῖνα τῶν γυναικῶν ἔνθα καὶ πλεῖσθ' ὅσα θραύσματα ἀγγείων τῆς ἀρχαίας τέχνης.

(2) Τὸ μέγιστον πῆλός του εἶναι 0,035 τὸ δὲ ἐλάττωον (κατὰ τὸ μέσον) 0,025 Γ. Μ. Τὸ βάρος του 2,199 Γρμ. γραμμάρια.

(3) Ἐνθα γραμμῶν τινῶν μὴ δηλωθεῖσων ἐν τῷ ἐπιογραφῇ κατὰ τὸ τρίτον γράμμα ἐγὼ ἀνέγνωσκον κατ' ἀρχὰς αὐτὸς Ρ ἢ Δ καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ εὐρω ἵκανοποιεῖν μὲ νόημα. Νυν καθαρὸν ἐνός τοῦ ἀλ τ ῆ ρ ο ὅς ἐστι ἐν τοῖς γράμμασι ῥύπον διακρίνεται καὶ τοῦτο καθαρῶστα οὕτως εἶναι Δ.

φανος Δραγούμης παρετήρησεν, ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ
στήλῃ (πίναξ Α' 6) τὰ κατὰ δεξιὰ τῷ θεωμένῳ, μετὰ
τὰ κύρια ὀνόματα ἀπὸ τοῦ στίχου 3 μέχρι τοῦ 12
ὑπάρχοντα ἀρχικά γράμματα Α, Κ, Ι, Ν, Γ, Ο, καὶ
αἱ συλλαβαὶ ΠΥΟΙ, καὶ ΟΛΥΜ, δὲν ἔχουσιν ὀρθῶς,
ὡς ἐξελέγηθησαν ὑπ' ἐμοῦ. Μετὰ τὸ ΤΙΣΙΜΕΝΕΣ
ἔπεται τὸ ΠΥΟΙ, τὰ δὲ ἄνω τοῦ Ι γράμματα Θ, Ν
Ι, Κ, Α, τὰ κιονηδὸν κείμενα, ἐκ τῶν κάτω ἀναγι-
νωσκόμενα μετὰ τοῦ ΠΥΟΙ ἀποτελοῦσι τὸ ΠΥΟΙΟ-
ΝΙΚΑ. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὸ ΠΟΛΥΜΙΚΟΣ ἔπεται
τὸ ΟΛΥΜ, τὰ δὲ ὑπὸ τὸ Μ γράμματα Γ, Ο, (τὸ
ὑπὸ τὸ Γ Ι, καὶ τὰ ὑπὸ τὸ Ν, Ι, Κ, Α γράμματα
δὲν παρετήρηθησαν ἐν τῇ πρώτῃ ἀναγνώσει καὶ
ἐνεκα τῆς κατ' ἐπιπολὴν ἐγχαραγῆς τῶν γραμμῶ-
ν καὶ ἐνεκα τῆς κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος θραύσεως
τοῦ λίθου) ἐκ τῶν κάτω ἀναγινωσκόμενα μετὰ τοῦ
ΟΛΥΜ ἀποτελοῦσι τὸ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑ. Ἡ παρα-
τήρησις αὕτη τοῦ κ. Δραγούμη εἶναι ὀρθοτάτη. Τὸ
δὲ Πυθιονίκα καὶ Ὀλυμπιονίκα κενεῖται αἰολικῶς
ἀντὶ τοῦ Πυθιονίκης καὶ Ὀλυμπιονίκης κατὰ τὰ
γνωστά κυανογραῖτα, ἱππότα, αἰχμητὰ κλπ. ἀντὶ
τοῦ κυανογράφου, ἱπποτῆς, αἰχμητῆς.

	Α	Ρ	Ι	Ξ	Τ	Ι	Θ	Ν	
	Π	Ο	Λ	Υ	Κ	Λ	Ε	Ε	Ξ
	Π	Ε	Ι	Ρ	Α	Π	Ι	Θ	Ν
				Α	Ν	Ο	Ο		Α
5	Π	Ο	Λ	Υ	Τ	Ι	Μ	Ι	Δ
	Ξ	Τ	Ι	Θ	Ν	Δ	Α		Κ
	Π	Υ	Ο	Ο	Δ	Ο	Ρ	Ο	Ξ
	Δ	Α	Μ	Α	Λ	Ι	Ο		Ο
	Τ	Ι	Ξ	Ι	Μ	Ε	Ν	Ε	Ξ
10	Π	Ο	Λ	Υ	Ν	Ι	Κ	Ο	Ξ
	Δ	Α	Μ	Ο	Φ	Ι	Λ	Ο	Ξ
	Π	Α	Ρ	Α	Ι	Β	Α	Τ	Α
									Ι
									Ο
									Ν
									Ι
									Κ
									Α

Ἀριστῶν

Πολυκλέης

Πειραδίων

Μελανθός

5 Πολυτιμίδας